

[Jensen-Stevns.]

lemmer Lejlighed til at blive bekendt med de forskellige Bilag, der fulgte med den højtærede Ministers Skrivelse af 18. December. Jeg skal derfor paa et senere Tidspunkt tillade mig at stille Forslag om, at Sagen henvises til nærmere Overvejelse i et Udvalg.

A. Johansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Jeg vil gerne tilføje, at efter min Opfattelse vil det foruden den Fordel for selve Centraladministrationen, der ligger i kontinuerligere Ledelse og Tilsyn, ogsaa være af overordentlig Betydning for alle de paagældende Myndigheder og Institutioner, derunder ikke mindst Kommuner og Sygekasser, at der er en kontinuerlig Ledelse, saa at man ved Samarbejde og ved Forstaaelse under Forhandlingerne opnaar at lægge et Grundlag til Gavn for alle Parter, derigennem ogsaa til Gavn for de stakkels Medborgere, som skal nyde godt deraf. Hvis man igennem en Aarrække har været vant til til Stadighed at skulle forhandle og søge om Tilladelse o. s. v. hos den samme Person, ja, saa opnaas der ganske givet mellem dem, vedkommende skal forhandle med, og ham selv en Forstaaelse af, hvad der er gørligt, og hvad der ikke er gørligt, som vil lette Forretningsgangen for alle Parter. Jeg kan derfor ikke indse, at der er nogen som helst begrundet Mening i at modsætte sig den foreslaaede Ordning, hvis man da ikke vil paastaa, at en eventuel Undersøgelse, senere Behandling, eller hvad man vil, af hele Socialreformen vilde føre til, at man gik tilbage til den tidligere Tilstand, hvor alle de Udgifter, her er Tale om, i højere Grad paahvilede Kommunerne, blev afgjort dør og i mindre Grad i Centraladministrationen.

Nogen Besparelse ved at undlade at gennemføre dette Lovforslag er det umuligt at finde; mig bekendt faar man overhovedet aldrig noget Arbejde udført gratis, og jeg vil tro, det samme vil være gældende i Centraladministrationen, saa at hvad man ikke kommer til at give ud paa den her foreslaaede Maade, vil man komme til at ofre paa andre Maader. Jeg synes, at den Kombination af Direktørstilling og Kontorchefstilling; der i Lovforslaget foreslaas ind-

ført, er en meget moderat og forsigtig Udvildelse af det bestaaende Apparat. Spørgsmaalet om, i hvor høj Grad der skal ansættes flere Fuldmægtige, flere Sekretærer, forekommer mig ikke at have nogen Forbindelse hermed. Det er alene det rent praktiske Spørgsmaal, der skal afgøres. Er det rigtigt, at der er en bestemt Mand, som gennem længere Tid, gennem Aar kan faa Lejlighed til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, samle Erfaringer og lade disse komme de paagældende Institutioner til gode, eller skal det overlades de mere skiftende Embedsmænd i Ministeriet hver tor sig at prøve paa at sætte sig ind i Spørgsmaalene? For mig staaer det som det eneste rigtige, at man efterhaanden samler Erfaringerne paa et enkelt Sted og giver den Mand, som har særlige Betingelser for at tage sig deraf, fornøden Tid dertil.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag.

Oluf Jensen: Som den højtærede Minister udtalte, drejer dette Lovforslag, der jo ikke er noget stort Lovforslag, sig om Oprettelse af en Stilling i Socialministeriet som Direktør for den under Socialministeriet hørende Del af Særforørgen. Det var allerede i Fjor under Behandlingen af Normeringslovforslaget Tanken at oprette et saadant Direktørembede, men der blev dengang fra forskellig Side udtalt Ønske om at faa forelagt et særligt Lovforslag derom, og det er dette Lovforslag, der foreligger her.

Idet vi ser bort fra Spørgsmaalet om Socialreformen, som mit Parti jo intet Ansvar har for, mener jeg og mit Parti, at det er nødvendigt, at der sker en Centralisation for Særforørgens Vedkommende, ligesom det i sin Tid skete med Hensyn til Sindssygevesenet, da der ved Loven af 6. Maj 1921 blev ansat en Direktør for Sindssygevesenet, og ligesom det skete med Hensyn til Fængselsvesenet, da der ved Loven af 21. April 1910 blev ansat en Direktør for Fængselsvesenet. Det var den Gang Formaalet ved en hurtig, ensartet og økonomisk Administration at faa en ensartet Ledelse af de forskellige Anstalter. Selv om ikke alle Særforørgsanstalter er Statsanstalter, er det dog selvejende Institutioner med Statstilskud — de omfatter baade aands- svage, Epileptikere, vanføre, lemlæstede,